

Nr 109.

Av herrar **Wahlund** och **Friggeråker**, om *barntillägg åt viss personal å krigsmaktens reservstater.*

I promulgationsbestämmelserna till kungl. kungörelsen den 24 september 1943 (nr 749) angående krigsmaktens reservstater medges personal, som tidigare övergått till reservstat, rätt att hos vederbörande centrala förvaltningsmyndighet före den 1 januari 1944 anmäla sin önskan att även i fortsättningen vara underkastad för reservstaten gällande äldre bestämmelser.

Då den i de nya bestämmelserna stipulerade längre tjänstgöringsskyldigheten — åtminstone av kungörelsens formulering att döma — kompenseras av något högre avlöning, har flertalet av den äldre reservstatspersonalen underlåtit att begagna sig av sålunda medgiven rättighet.

Den reservstatspersonal, som på grund därav övergått till de nya bestämmelserna och som tidigare varit berättigad till barntillägg, synes nu emellertid få den väntade löneökningen utbytt i en löneminskning, som ökas med antalet barn under 16 år.

Revisionen hos försvarets civilförvaltning har nämligen i under de två senaste åren utställda anmärkningsakter krävt, att kassaförvaltningscheferna skola återbetala samtliga under åren 1944 och 1945 till den äldre reservstatspersonalen utanordnade barntillägg, och dessa anmärkningar hava sedermera även fastställts av civilförvaltningen. Som stöd för sin uppfattning har civilförvaltningen framhållit, att bestämmelserna i kungl. kungörelsen den 15 juni 1939 (nr 428) angående barntillägg åt vissa befattningshavare i statens tjänst icke kunna anses tillämpliga på sådana beställningshavare, som fr. o. m. den 1 januari 1944 blivit underkastade föreskrifterna i kungl. kungörelsen den 24 september 1943 (nr 749) angående krigsmaktens reservstater. Icke heller i övrigt, säger civilförvaltningen, finnas några bestämmelser meddelade, på vilka ifrågavarande personal kan grunda rätt till barntillägg.

Civilförvaltningen torde otvivelaktigt hava formellt rätt i sin ståndpunkt, och det finnes därför även anledning förmoda, att Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt kommer att lämna i ärendet anförda besvär utan avseende.

Följden härav har blivit, att sådana beställningshavare på reservstat, som hava mer än två minderåriga barn, redan fått och i fortsättningen komma att uppbära en reservstatsavlöning, som är lägre än den, som utgick enligt de äldre avlöningsbestämmelserna för reservstaten.

Ett dylikt förhållande kan icke vara förenligt med rättvisa och billighet. Varje löneroglering under de senaste åren har konsekvent varit så utformad, att ingen skall behöva lida minskning i tidigare åtnjutna löneförmåner.

Kungl. kungörelsen den 15 juni 1939 (nr 428) angående barntillägg åt vissa

befattningshavare i statens tjänst tillkom i samband med utfärdandet och ikraftträdandet av bland annat nu gällande militära avlöningsreglemente. Statsmakternas tanke bakom ifrågavarande kungörelse var, att den som en gång tilldelats barntillägg icke skulle berövas detsamma, förrän barnet uppnått 16 års ålder eller dessförinnan avlidit.

Det förefaller då oskäligt, att reservstatspersonalen skall behandlas på annat sätt. Det kan därför icke heller vara rättvist, att de beställningshavare på reservstat, som mer än andra skulle vara i behov av en löneförhöjning — nämligen familjeförsörjarna med stort antal minderåriga barn — skola behöva vidkännas en löneminskning, vilken blir större och därför också mera kännbar ju flera minderåriga barn, beställningshavaren har att draga försorg om.

Under åberopande av det sålunda anförda föreslås,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att bestämmelserna i kungl. kungörelsen den 15 juni 1939 (nr 428) angående barntillägg åt vissa befattningshavare i statens tjänst utsträckas att fr. o. m. den 1 januari 1944 gälla även sådana beställningshavare, som avlönas enligt föreskrifterna i kungl. kungörelsen den 24 september 1943 (nr 749) angående krigsmaktens reservstater.

Stockholm den 23 januari 1946.

S. G. W. Wahlund.

Joh. Friggeråker.
